

כאן דפסלינגן, כשנבראה בשמים וחסרו.

כאן דמכשרינגן, כשנבראה באחת מעיקרא.

ופרכינגן: ומי מצי אמרת דברייתא דפסלה מיירי דהיו שמים וחסרו. והא דומיא דשלש קתני. מה שלש הם מעיקרא. אף אחת היא מעיקרא. ולא שהיו שמים וחסרה. הלכך ליכא לתרוצי הכי.

אלא הכא, בהאם יש בריה בכליא אחת קמיפלגי.

מר דמכשיר סבר: יש בריה שנבראת באחת. ומחזקינגן דמעיקרא הוי בה רק אחת.

ומר דפסיל סבר: אין בריה נבראת באחת.

ורבי יוחנן אמר: דכולי עלמא אין בריה נבראת באחת. וחסרון מבפנים, שמיה חסרון.

ולא קשיא שתי הברייתות אהדדי.

כאן שחסרה קודם שחיטה. הלכך פסלה.

כאן שחסרה לאחר שחיטה. הלכך שריא.

ופרכינגן: ולאחר שחיטה, אם חסרה קודם קבלה של הדם לאחר שחיטת הקרבן — מי שרי?

והאמר רב זירא אמר רב: הצורם אוזן לט-ב הפך (21) של הכהן משיח לאחר שחיטה, ואחר כך קיבל דמו, פסול, משום שגם בשעת קבלה צריך שיהיה הקרבן שלם.

וצדדי הספק הם: "תמים יהיה לרצון" אמר רחמנא. דמשמע — "תמים", אין. חסרון לא. ואפילו בחסרון של אבר מבפנים מיפסיל גבי מזבח, דהא האי קרא דכתיב ביה "לרצון" בהקרבה למזבח איירי.

או דלמא: האי "תמים יהיה לרצון" קאי אמאי דכתיב בתריה "כל מום לא יהיה בו" — מה מום מאבראי, כדכתיב בתריה "עורת או שבור". אף חסרון מאבראי.

תא שמע: דתניא: כתיב בקרבנות "ואת שתי הכליות", דמשמע — ולא בעל כוליא אחת, ולא בעל שלש כוליות.

ותניא אידך: כתיב בסיפא דההיא קרא: "ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה" לרבות בעל כוליא אחת להקרבה. ד"יסירנה" משמע — כוליא אחת, יסירנה ויקטירנה.

סברוה, דכולי עלמא אין בריה בכליא אחת, שאין דרכה של בהמה להיבראות בכליא אחת. והא, שיש לה רק כוליא אחת — מיחסר חסר.

לימא בהא קמיפלגי: דמר דפסיל סבר: חסרון מבפנים שמיה חסרון.

ומר דמכשיר סבר: חסרון מבפנים לא שמיה חסרון.

אמר רב חייא בר יוסף: דכולי עלמא יש בריה באחת, ויתכן שנולדה בכליה אחת. וחסרון שהוא מבפנים שמיה חסרון.

ולא קשיא הסתירה שבין הברייתות דחד תני כשר וחד תני פסול.